

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Discrimen inter Annata Beneficiorum electivorum & non electivorum.
Bonifacius VIII. edixit ne quis Episcoporum aut Abbatum ullam muneris sui
partem attingeret, donec Bullas accepisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

suum prosequeretur, quo siebat ut ibidem consecraretur. Sanè si de Metropolitanis Italiæ agebatur, necessarium erat eos Romanum ire, ubi confirmari debebant aut ordinari. At Ioannes XXII. novum tributi genus invenit, quod Annata vocatum est, exigendum ex omnibus Beneficiis non electivis, ad subveniendum necessitatibus Ecclesiæ Romanae, atque ob eam causam reservavit usque ad triennium fructus omnium prebendarum, Ecclesiarum parochialium, & Capellarum, quæ intra illud temporis spatium vacarent, ut patet ex ejus constitutione extravaganti.

II. Successores ejus Annatarum legem conservarunt, perpetuamque esse sanciverunt; hoc addito, ut tributum illud exigere tur ab episcopatibus & monasteriis, non securus ac ab aliis Beneficiis. Vnde factum est ut Beneficia electiva, quibus jugum hoc Annatarum à Ioanne XXII. impositum non fuerat, quòd Taxatio Cancellariae locum teneret valoris antiquarum Annatarum quæ ex Beneficiis illis percipiebantur, novo hoc tributo oppressa sint.

III. Illud tamen discrimen intercedebat, quòd fructus aliorum Beneficiorum vacantium exigeabantur per Collectorès à sede apostolica deputatos, & servitia episcopatum & monasteriorum Romæ in pecunia numerata solvabantur, aut sub obligatione & hypotheca omnium bonorum mobilium & immobilium Ecclesiæ quam provisi faciebant Camerarii Papæ, sub pena excommunicationis late sententie. Ita enim eos agere necessitas præcipiebat, quòd eis literæ apostolica non ante tribuerentur quam solutio facta esset, aut obligatio concessa. Magni porrò momenti erat hæc Bullarum retentio ob Constitutionem Bonifacij V IIII. qui edidit ne quis Episcoporum, tametsi consecratus, aut Abbatum, tametsi benedictus, ullam muneric sui partem attingeret, donec Bullas accepisset. Emolumenta porrò quæ ex his juribus proveniebant multum aucta sunt ope reservatiuum generalium omnium Ecclesiarum cathedralium & monasteriorum, quarum provisio sedi apostolica referata est.

IV. Clerus Nationis Gallicæ, Germanicæ, Hispanicæ, & Anglicæ impatienser ferebat has novitates. Sed præ ceteris Galliam opprimebant hujuscemodi exactiones, ob immensum Beneficiorum ejus numerum; quæ tandem, post devoratam multa patientia longam malorum seriem, movere cœperit lacertos sub Karolo V. Rege, Subsidio fuit caput quintum Pragmaticæ sanctionis beati Ludovici editæ anno

M C C L X V I I I . quo omnes Romanæ Curæ exactiones ex redditibus Beneficiorum prohibentur, nisi Regis & Ecclesiæ Gallicanæ consensu accedat. Prima igitur libertatis adipiscenda spes affulsa sub Karolo V. qui turbatis rebus mederi tentavit anno M C C L X X V . edito publico. Procurator regius majestati ejus suggestus Collectorès apostolicos recipere fructus & redditus primi anni omnium Beneficiorum Gallæ, sive per obitum vacarent, sive per resignationem, permutationem, aut alio quovis modo, neque rationem ab illis ullam haberi juris Regalæ aut presentationis ad Regem pertinentis, sive ad alium Patronum laicum. Carolus igitur ex sententia Magni sui Consilij præcepit Praeposito Parisiensi, Seneschallis & Ballivis, ut provisos ad presentationem Regis aut aliorum Patronorum laicorum frui facerent fructibus suorum Beneficiorum, neve parentur molestiam eis quovis praetextu exhiberi à Collectoribus.

V. Validius tamen remedium adhiberi necesse fuit anno M C C C V I . die XVII. Februarij. Clerus enim Gallicanus Parisis auctoritate regia congregatus in modum Concilij, apud Regem differuit de variis exactionibus quæ mandato Summi Pontificis fiebant; cujus auctoritas à Christo instituta fuerat ad adificationem Ecclesiæ, non autem ad destructionem. Potestatem ejus his limitibus circumscriptam, ut jus suum cuique tribuere teneatur, ac justum judicium dicere. Vnde porrò illi auctoritas clero tributa imperandi, cui Dominus pascendum & erudiendum gregem commisit? Annon & terrenis lucris inniare permisit? Inter haec autem exactiones commemorant Annatas, sive redditus primi anni omnium Beneficiorum exigi, Annatas porrò magnarum dignitatum dividendi inter Papam & collegium Cardinalium. Non sufficere tamen eam Annatas, sed aliam quoque taxationem institutam esse, quæ vulgo minuta servitia dicitur, pro familiaribus & domesticis Papa. Adiungi omnes Episcopos ad solutionem horum servitorum, retentione Bullarum: sine quibus administrari episcopatus non poterat. Empitionem id Beneficij prorsus videri. At Carolus perpendens regiam potestatem ad hoc esse institutam ut Ecclesiæ patrocinium suscipiat, regnum porrò cœlestis attollit opere restris, quoties Ecclesiæ destructores prosternuntur auctoritate Principum, canones statuere ut auxilium Regis imploretur cum sublimiores Ecclesiæ persona peccant in commoda publica, sanctos præterea doctores docere Papæ obediendum non esse in iis quæ manifeste perturbant ordinem ecclæ.

Cap. Cxiij. tit. 1. De prob. & dignit. in Extr. comit.

Vide Respons. Nationis Gallicæ. factam Constantiæ cap. 13. tit. 11. Libert. Eccles. Gallicæ.

Extrav. Injunctio. de Elect.

Tit. 11. Libert. Eccles. Gallicæ. c. 7.